जन्मान्यवरैः पराणि। वेदानि देवा अयमस्मीति माम्। अहꣳ हित्वा शरीरं जरसः परस्तात्" इति। हे देवाः अहम् अपरेणाधमेनानेन जन्मना पूर्व्वं जन्मानुपश्यन् इदानीं वर्त्ते, तथैव अपरैः निकृष्टैः मनुष्यजन्मभिः पराणि उत्कृष्टानि देवजन्मानि वेदानि लभेय। इदानीन्तने जन्मनि प्रयत्नमन्तरेण स्वतः प्रवृत्तां वेदशास्त्रादिवासनां दृष्ट्वा पूर्व्वमप्येतादृशजन्मसम्पन्नमिति निश्चीयते। अतएव अभिज्ञा आहुः, प्रपेदिरे प्राक्तनजन्मविद्या इति। सोऽयं दृष्टान्तः, वयं यथा पूर्व्वजन्मादिवासितमिहजन्मनि फलितम्, एवमत्रापि अनुष्ठितम्, उत्तरत्र फलीष्यतीति जानमीः अतो नु विलाख्याया देवतायाः प्रसादात् अहं हेदेवाः जरसः परस्तात् स्वशरीरं हित्वा लोकान्तरे अयमीदृशो देवोऽस्मीति मां वेदानि ज्ञातुं शक्नुयाम्॥

त्रयोदशीमाह। "प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रम्। वाचं मनसि सम्भृताम्। हित्वा शरीरं जरसः परस्तात्। आ भूतिं भूतिं वयमश्नवामहै" इति। द्वावेतौ प्राणापानौ उच्छ्वासनिश्वासरूपौ वायू यदपि चक्षुःश्रोत्रमित्यादिकं ज्ञानेन्द्रियं या वागपि मनसि सम्भृता सम्बद्धा, वाक् बुद्धिमनसा ध्यायति तद्वाचा वदतीति श्रुतेर्वाचो मनसि सम्बद्धत्वम्। इयञ्च वाक्कर्म्मेन्द्रियाणां सर्व्वेषामुपलक्षणम्। तदिदं प्राणापानादिकं सर्व्वं गृहीत्वा वयं जरसः परस्तात् शरीरं हित्वा भूतिं भूतिं तत्तल्लोकस्थितं तत्तदैश्वर्य्यमासमन्तावदश्नवामहै प्राप्नुवाम। एते